

[Agerschou]

at antallet af modtagere er forøget langt ud over, hvad man egentlig havde forudsat, da bistandsloven blev vedtaget. Derfor kan det godt overraske mig, at man kommer med initiativer, der yderligere forøger antallet af kontanthjælpsmodtagere.

Jeg vil gerne supplerende spørge ministeren om, hvilke konsekvenser ministeren vil tage af denne forøgelse.

Tinning (VS):

Jeg forstod, at socialministeren sagde, at han er fuldstændig enig i arbejdsministerens forslag. Så kom der nogle bemærkninger om, at vi måske skulle diskutere det en anden gang, og sådan noget. Det kan da godt være. Men når nu socialministeren oplyser, at der faktisk kommer små 8.000 mennesker mere på kontanthjælp, og at kommunerne kommer til at betale 170 mill. kr. mere til kontanthjælp i 1985, kunne jeg godt tænke mig, om socialministeren ville fortælle, hvad begrundelsen er. Hvorfor vil socialministeren have små 8.000 mennesker mere på kontanthjælp? Hvorfor vil socialministeren godt have kommunerne til i 1985 at betale 170 mill. kr. mere til kontanthjælp? Hvordan kan det være? Jeg spørger selvfølgelig, fordi ministeren i almindelighed siger, at regeringens politik sigter mod at lette trykket på det sociale behandlingsapparat, og hvad det ellers hedder.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg er naturligvis ikke interesseret i at få flere klienter på bistandskontorerne, men jeg vil kun sige om de specielle spørgsmål, der tages op her, at det ikke er en persongruppe, som har brug for rådgivning og vejledning, al den stund der alene er tale om en længere ventetid med hensyn til at få understøttelse fra arbejdsløshedsforsikringen. Det er det eneste, det drejer sig om, altså en udskydelse, og i den periode bliver der tale om en kompensation i form af bistandshjælp.

Agerschou (SF):

Så vidt jeg husker fra et interview med socialministeren i TV-Avisen i går aftes, var ministeren inde på, at der skulle være så få mennesker i bistandssystemet som overhovedet muligt, og at der er en tendens til, at jo længere tid man er i bistandssystemet, jo mere forøges de sociale problemer. Hvordan

hænger denne udtalelse i TV-Avisen i går aftes sammen med socialministerens udtalelser her – samtidig med at vi hører, at de nye kontanthjælpsforsøg, ministeren planlægger at sætte i værk, skulle betyde, at socialforvaltningerne fik færre problemer og mindre administrativ praksis? For mig lyder det som om, at samtidig med, at ministeren forsøger at lette socialforvaltningernes pres, forøger han med den anden hånd alligevel presset.

Tinning (VS):

Det er to korte supplerende spørgsmål. Det ene er: hvordan kan socialministeren på én og samme tid fortælle os, at socialministeren ikke er interesseret i, at der kommer flere modtagere af kontanthjælp, og at socialministeren i øvrigt er enig i arbejdsministerens forslag, som betyder, at der kommer 8.000 mennesker mere på kontanthjælp? Man skal da vist være minister for at mene begge dele på én og samme tid.

Det andet spørgsmål er: kan socialministeren oplyse, om der nu også er andre grupper end dem, vi nu snakker om, som i virkeligheden slet ikke har behov for rådgivning og vejledning? Jeg ved godt, ministeren gør sig mange tanker, men indtil nu har det dog været sådan – hvad ministeren også har sagt – at folk, der kommer for at få hjælp på et bistandskontor, selvfølgelig skal have rådgivning og vejledning. Ministeren ynder at hævde, at det får de også. Nu vil jeg godt høre, om der er andre grupper, som ministeren vil hævde slet ikke har brug for rådgivning og vejledning. Nu begynder det simpelt hen at lyde som et rent supermarked.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Nu er det jo ikke en forespørgselsdebat om bistandslovens kontanthjælpsafsnit, så derfor vil jeg indskrænke mig til alene at sige, at af de personkredse, vi her taler om, får den ene gruppe en ventetid på arbejdsløshedsdagpenge på 1½ år i stedet for 1 og dimittenderne 4 måneder i stedet for 1. Dermed er det ikke en ny gruppe af bistandsklienter, men nogle, der venter på at kunne få retten til at få arbejdsløshedsdagpenge. Derfor er der for mig ingen grund til at gå ind i en diskussion om bistandslovens grundprincipper ved denne lejlighed.